

Znaczenie Liturgii Godzin w życiu Kościoła

Już od samego początku wspólna i publiczna modlitwa była zaliczana do powinności Kościoła. Ochrzczeni trwali w nauce Apostołów i we wspólnocie, w łamaniu chleba i na modlitwie. Ponieważ chrześcijaństwo wyrosło w kulturze judaistycznej, szybko – wzorem judaizmu – ustalił się zwyczaj przeznaczania na modlitwę różnych pór dnia, np. o świcie czy o zmierzchu. Z biegiem czasu uświęcano wspólną modlitwą także inne godziny dnia. Kierowano się przy tym wyczytanymi z Dziejów Apostolskich fragmentami mówiącymi o zwyczajach Apostołów np. Piotra modlącego się około godziny szóstej, czy Pawła i Sylasa modlących się o północy i śpiewających hymny Bogu. Te wspólne modlitwy stopniowo przekształciły się w ściśle określone godziny modlitw. Tak powstała Liturgia Godzin, z czasem wzbogacona też czytaniem. Jest ona przede wszystkim modlitwą uwielbienia i prośbą błagalną; jest modlitwą Kościoła z Chrystusem i do Chrystusa.

Konstytucja o Liturgii Sacrosanctum Concilium, dokument II Soboru Watykańskiego, mówi: „Najwyższy Kapłan Nowego i wiecznego Testamentu, Jezus Chrystus, przyjmując ludzką naturę, wniósł w to ziemskie wygnanie ów hymn, który w niebieskich przybytkach rozbrzmiewa po wszystkie wieki. Łączy on z sobą całą społeczność ludzką, aby wspólnie śpiewać tę boską pieśń chwały. Ten urząd kapłański wykonuje nadal przez swój Kościół, który nieustannie wielbi Boga i wstawia się za zbawienie całego świata nie tylko przez odprawianie Eucharystii, lecz także innymi środkami, zwłaszcza przez modlitwę brewiarzową”.

Zatem kiedy modlimy się Liturgią Godzin, Chrystus modli się naszymi ustami, a nasza modlitwa staje się Jego modlitwą. W ten sposób Kościół wypełnia kapłański urząd Chrystusa, jednoczy się z Jezusem w Jego kapłaństwie i składa Bogu Ojcu nieustanną ofiarę czci. Bez wątplenia modlitwa w odosobnieniu, prywatna jest zawsze konieczna i zalecana, bo jest modlitwą członka Kościoła przez Jezusa w Duchu Świętym. Jednakże modlitwa wspólnoty ma szczególną wartość, bo przecież sam Chrystus powiedział: “gdzie dwaj lub trzej zebrani w imię moje, tam jestem pośród nich”.

Liturgia Godzin jest również uświęceniem czasu i ludzkiej działalności; wyróżnia się ona spośród czynności liturgicznych szczególnie tym, że uświęca wszystkie pory dnia i nocy. Układ jej poszczególnych Godzin powinien w miarę możliwości odpowiadać porom dnia. Jest to tzw. prawda czasu – chodzi o to aby każda Godzina modlitewna była odprawiona o swojej właściwej porze, tak aby rzeczywiście cały dzień ludzkiej działalności był uświęcony i aby odmówione Godziny przyniosły prawdziwy pożytek duchowy. Liturgia Godzin jest też najlepszym sposobem dobrego przygotowania się do owocnego sprawowania Eucharystii.

Poza uświęceniem czasu Liturgia Godzin uświęca również samego człowieka i wielbi Boga. Przez nią bowiem nawiązuje się dialog pomiędzy Bogiem i ludźmi, gdy Bóg przemawia do swojego ludu, a lud odpowiada Bogu śpiewem i modlitwą. Dlatego odmawianie jej nie powinno być dla nas ciężarem lecz wysokim zaszczytem i osobistym zyskiem. Czytania wzięte z Pisma Świętego, słowo Boga zawarte w psalmach śpiewanych przed Jego obliczem; prośby, modlitwy i śpiewy przeniknięte duchem i natchnieniem biblijnym – to wszystko stanowi dla nas szczególną możliwość uświęcenia.

Do odmawiania Liturgii Godzin potrzebny jest również osobisty wysiłek zmierzający do osiągnięcia koncentracji myśli, skupienia, harmonii między myślą a recytowanymi słowami. Dzięki takiemu wysiłkowi prawdziwie staje się ona modlitwą osobistą każdego jej uczestnika. Gdy będzie ona sprawowana godnie, uważnie i gorliwie, a duch dostroi się do słów, stanie się

ona źródłem pobożności i wielorakiej łaski Bożej; będzie ona zasilala modlitwę prywatną i umacniała do działania apostołskiego.

Agnieszka Dzięgielewska
Odpowiedzialna Diecezjalnej Diakonii Liturgicznej
Ruchu Światło-Życie Archidiecezji Warszawskiej